

نسرين ظهيري

مي شود که ايرانيان مقيم در آمريكا تعريف ثابتی از هويت دارند و در مورد فرهنگ نيز ايده‌ي ثابتی دارند. در حالی که هويت يك واقعیت ثابت نیست، بلکه يك امر انعطاف پذير است. درصد ايراني‌هاي نسل دوم آمريکائي در عين حال که علاقه‌مند به هويت ايراني و ايراني-آمريکائي هستند، همان نوعی درگيری هويتی نيز شده‌اند. به مين دليل معمولاً نمي دانند که باید آمريکائي رفتار کنند یا ايراني.

به عقيده اين استاد پژوهشگر ايراني نه تنها جوانان ايراني در آمريكا بلکه در خود ايران نيز جوانان چند هوبيتی هستند: آنها در خارج از منزل کارهایي انجام می‌دهند که حیزی راجع به آنها به والدين نمي گويند و یا گزارش ثادرست به والدين می‌دهند و از آنجايی که رفتار والدين برای فرزندان الگو قرار می‌گيرد و در شکل گيری رفتار آنها بسيار موثر است. همین مسأله مشكل ساز می‌شود. چون اعمال والدين ايراني در آمريكا باعث گيжи و سردرگمی جوانان شده و به همین دليل نسل دومی هادر اين کشود نمي دانند چگونه باید رفتار کنند.

جوانان نسل دوم ايراني در آمريكا تحت فشارها و هيجانات روحی و اضطراب‌هايی متفاوت از آنچه جوانان صرفاً آمريکائي تجربه می‌کنند، قرار دارند. فکر کردن، نگاه کردن، عمل کردن و سخن گفتن همانند دیگر آمريکائي ها برای اين جوانان يك امر جدي و اساسی است. بسياري از آنها قادر به تکلم و یا نوشتن به زيان فارسي نهستند و افلام‌هاشان در مورد تاریخ و فرهنگ ايران بسيار کم است. اين جوانان که برعني از

پژوهش‌ها و نظرسنجی‌ها متعدد به کنکالان و برسنی وضعیت اين نسل پردازاند. اين برسنی‌ها بيشتر مسأله‌ي هويت گشته‌د را موضوع خود فراز داده‌اند.

نتابع يك نظرسنجي که از ۱۰۰۰ نوجوان ايراني مقيم آمريکا کانجام شده است، نشان می‌دهد که اکثريت آنها نسبت به ايران و فرهنگ آن دلبيستي دارند هر چند که نسبت به فرهنگ آمريكا نيز علاقه‌مندي نشان داده‌اند.

● نتابع يك نظرسنجي که از ۱۰۰۰ نوجوان ايراني مقيم آمريکا کانجام شده است، نشان می‌دهد که اکثريت آنها نسبت به ايران و فرهنگ آن دلبيستي دارند هر چند که نسبت به فرهنگ آمريكا نيز علاقه‌مندي نشان داده‌اند. ۵۸● درصد ايراني‌هاي نسل دوم آمريکائي در عين حال که علاقه‌مند به هويت ايراني و ايراني-آمريکائي هستند، همان نوعی درگيری هويتی نيز شده‌اند. به همین دليل معمولاً نمي دانند که باید آمريکائي رفتار کنند یا ايراني.

● آجياني که رفتار والدين برای فرزندان الگو قرار می‌گيرد و در شکل گيری رفتار آنها بسيار موثر است، همین مسأله مشكل ساز می‌شود. چون اعمال والدين ايراني در آمريكا باعث گيжи و سردرگمی جوانان شده است و به همین دليل نسل دوسي هادر اين کشور نمي دانند چگونه باید رفتار کنند.

● من از والدين اين جوانان گله می‌كنم، چون بسياري از جوانان ايراني در آمريكا متولد شده‌اند. دكتور اکبر همدي استاد جامعه شناسی دانشگاه وسلی در شيكاكو که اين نظرسنجي را انجام داده می‌گويند: بجهه‌هایي که در منزل فارسي صحبت می‌کنند خود را بيشتر ايراني و یا ايراني-آمريکائي می‌دانند و هر چه بيشتر در اينجا می‌مانند از ايراني بودن به طرف آمريکائي شدن حرکت می‌کنند.

● بجهه‌های ايراني در آمريكا علاقه‌ي زيادي به مدارس فارسي زبان نشان نمي دهن. چون كتاب‌هاي درسي وارد هزار ايران ربطي به مسائل و نحوه‌ي زندگي آنها در اين کشور ندازد. گفت نسل جوان ايرانيان مقيم آمريکا که به نسل دوسي ها معروفت اکتون آسيب‌ها و تبعات ناشي از مهاجرت نسل قبل قبل را تجربه می‌کنند. مسائل اجتماعي که گريانگير اين نسل شده، به گونه‌اي است که برعني از پژوهشگران و جامعه‌شناسان ايراني مقيم در آمريكا را واداشته تا با انجام

پیدا کنند، یکی از ممین جوانان همسن ایران ملاحت به ایران و انتقاد از وضع تعدادی دیگر از جوانان ایرانی که هویت ایرانی خود را پنهان کرده‌اند می‌گوید: «من از والدین این جوانان گله می‌گشم، هون بسیاری از جوانان ایرانی در آمریکا از فرهنگ و سنت‌های فرهنگی ایرانی چندان اطلاعی ندارند. از جوان ایرانی در اینجاچه انتظار می‌توان داشت، آن هم در شرایطی که هیچ گونه حمایت فرهنگی در

می‌دهند. این در حالی است که آن دسته‌ای از والدین ایرانی که به قید و بندی‌های مذهبی بی‌توجه‌اند و سعی می‌کنند برخورد آزاد ولی در چارچوب فرهنگ ملی ایران با فرزندان خود داشته باشند، نیز در مورد رفتار دختران جوان ایرانی در آمریکا از حساسیت افراطی والدین گله مند هستند. برای مثال یکی از ممین دخترها می‌گوید بالین که پدرش از سطح تحصیلی بالایی برخوردار و دارای فکری

کوکی به عنوان مهاجر یا ناهمنه‌ی سیاسی به آمریکا کارته‌اند و یاد آنها متولد شده‌اند علاوه بر این که تهمت تلاش روابط تنش آلوه سیاسی بین ایران و آمریکا قرار دارند همراه با والدین خود گرفتار مسأله هویت و مسأله‌ی چند فرهنگی نیز شده‌اند. بیشتر والدین نمی‌دانند که فرزندانشان چگونه این مسأله‌ی فرهنگی را که عمدتاً یک جریان منضداد است درک و یا آن برخورد و یاد را برش مقاومت می‌کنند.

در واقع این نوجوانان و جوانان ایرانی با جنبه‌های منضدادی از هویت مبارزه می‌کنند، به طوری که ذهن آنها به صورت عرصه‌ی نیزد برای تعیین هویت درآمده است. مطالعاتی که در مورد جوانان ایرانی انجام شده نشان می‌دهد که این جوانان با توجه به بمباران تبلیغاتی و قرار گرفتن در معرض ارزش‌ها و استانداردهای جامعه‌ی میزبان، خود را در جهانی می‌بینند که نه مدنی است و نه سنتی محض.

بنابراین در نوعی تضاد و درگیری فرهنگی گرفتار شده‌اند و معمولاً این مسأله باعث برخورد اختلاف شدیدی بین آنها و الیشان می‌شود. این والدین با توجه به اختلاف سنتی و بزرگ شدن فرهنگ سنتی ایران قادر به درک فرزندان خود نیستند و جوانان نیز والدین خود را نمی‌توانند درک کنند. یکی از شدیدترین موارد این گونه درگیری‌ها مسأله‌ی روابط دختر و پسر است که دروغ اتفاق ارزش‌های سنتی ایرانی بازی‌زنانی غربی را آشکار می‌سازد. یک استاد روانشناس دانشگاه کالیفرنیا معتقد است که این تقابل از طریق زنان جوان ایرانی در لس آنجلس بیشتر نعلیان می‌شود. چراکه برخلاف مردان ایرانی مهاجر که در وطن از آزادی بیشتری برخوردار بوده‌اند، زنان جوان ایرانی در آمریکا از یک آزادی شخصی نااشناخته خود را دارند.

اگرچه اکثر نهادهای ایرانی، مخصوصاً ایرانیان مذهبی و مقید به اخلاق و تربیت دینی فرزندان به شدت مرتکب تاخته‌های جوانان ایرانی در براین بدآموزی‌ها، جذبه‌ها، علته‌ها و کشش‌های مادی و جنسی و ناهمجارتی‌های اجتماعی محیط آمریکا هستند، اما مناسبت به فلتار اجتماعی پسران خود نیز تا حد قابل قوچه‌ی حساسیت نشان

خانواده‌ی اجتماعی ایرانی در آمریکا ندارد. جوانان ایرانی تبار آمریکایی چیزی از گشته‌ی ایران به جز تاریخ ۲۰ سال گذشتند با مسائل مربوط به آن نمی‌دانند. این جوانان تحت فشار محیط سمعی می‌کنند در حد ممکن خود را از فرهنگ ایران دور نشان دهند.

برخی از پژوهشگران ایرانی براین باروند که ایرانیان مهاجر در آمریکا در پرسه‌ی برخورد فرهنگی و تطبیق با مفهوم جدیدی، نویم فرهنگ از جانب تبعید ایجاد کرده‌اند و در عین حال در فرهنگ مسلط سرمایه‌داری نیز ادغام هده‌اند تا بتوانند ادامه‌ی حیات دهند. حمید نیلس استاد دانشگاه رایسین در این مورد معتقد است که: «مهاجرین موج دوم که در دهه ۱۹۶۰ از ایران و ممالک مسلمان به آمریکا آمده‌اند فرهنگ‌پذاری را به وجود آورده‌اند که فرهنگ تبعید نام دارد. این مهاجرین نوعی فرهنگ تبعیدی مرتبط‌با نیز به وجود آورده‌اند.

باز است و به راحتی مسائل خود را با او در میان می‌گذارد. اما نسبت به روابط او بسیار نگران است، دختری دیگر نیز گله می‌گذند که والدین می‌گویند به من اعتماد دارند. ولی به محیط اجتماعی اینجا اعتماد ندارند. اما مشکلات جوانان ایرانی در آمریکا انتها به این گونه مسائل محدود نمی‌شود. بسیاری از جوانان ایرانی علاوه بر مواجهه با مرونه‌ی والدین و فشارهای روحی، در این محیط اجتماعی، با فشارهای دیگری نیز رویه‌روی می‌شوند. بسیاری از آنها برای این که ایرانی جلوه نکنند و یک خارجی به نظر برسند، سعی می‌کنند در حد ممکن چهره‌ی ایرانی خود را مخفی نگهداشند. آنها با پوشیدن لباس‌های غریب، سعی می‌کنند تا خود را به جوانان آمریکایی شبیه سازند تا از خطر انتقاد و یا برخوردهای خشن آنان محفوظ باشند.

برخی دیگر حتی به باندهای خاصی می‌پیوندند تا حسوس تعلق به یک گروه غیر ایرانی